

2 стр.
продължи с молив, която майка ми
не харесваше много, че орловид му нос, беше
подчерпана по гърба, а докато ми учеше,
характерно за него, беше издигната напред.
Много бавно, когато брашно, много и да
-реса, защото беше много въртла и беше
засилено дадено най характерното.

5. Въпреки замореността ми, в задръжките
работа при вом, той учеше и издига
-бавно с поразително въртло си учеше
-не и понаваде на хората, на тинювие
и на вомта, които в разговор, ми
където тинювие, предаваше, ми просто
рисуваше като художник.

6. От преканетата ми заемост в научна
работа, в обикновените денонощия
той не беше практическ.

Бяхме отишли на остров Тасос, като
митакис през Бисо морето и Кавала,
аз да рисувам, а той да прочува и
содира митерии за романа "Троюто-
на", върху който биваше, прочуване и ра-
ботеше. Аз бодех и мой бонза.

В град Мисев, на остров Тасос, се намираше
в един хотел. Той беше в онзи етаж.

Много рано съвкупиха танца ми на морето
рунуваха рибата и отиваха в рибарите.

В двора под асена джеле рибарите
а на бонзо, в джеле, аз тук тук рибарите.

Много каза с учуване: "Колко много
-кева рибата, а аз само за една на ресторанта
давам повече пари от колкото вли
за вентрана". "А и вил, как вил джеле
много и стигат по джеле. И аз чупе ще
муста в джеле да си изтукта.

На джеле джеле на одея, еше пак под
асена на джеле. До нас в джеле
Много работи джеле с корана. То едто
време засрамет до изчерпване, казва
на бонзо ми, "как изваргаме рибата
циме"? Три венките ми учеше аз
не мога да извадя молята". Трябва
бонзо ми ми бонзо, че трябва първо да
потом корана и като ще я изваря
леко, рибарката сама ще бонзо в
корана.

7. Често на 1502 километра, през горите
от масивни, отиваха на тог, на джеле
парк на морето, да се кънем и ловим
морски звезди. Но, когато аз, като